

קושטא מאי שיקרא לא קאי !

איטא בילקוט שמעוני (עובדי' א) על פסוק אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים תשים קניך משם אורידך נאם ה'. לעתיד לבוא כשהקב"ה ידן את עשו יתעטף עשו בטלית וישב לו בין הצדיקים אצל יעקב שנאמר בין כוכבים ואין כוכב אלא יעקב שנאמר ררך כוכב מיעקב. והקב"ה גורדו משם ומורידו לשאול ע"כ. זה תכלית כל איש מרמה המתעטף בטלית שאינו שלו למען ישב בין גדולים ויעשה לו שם עפ"י חוץ אמנם קושטא מאי שיקרא לא קאי.

זה איזה שנים אשר גאון וצדיק אחד מפורסם דברים ברוב תורתו וענות צדקו בר אבהן קרישין אב"ד בעיר ואם בישראל הדפוס ספר אחד נכבד להלל מאד חיכה בו את הרבים כי הוא מלא מוסר וחכמה ודעת את ה' כל הקודא בו יטעם טעם מן כצפיתית בדבש ולבו יתעורר בקרבו לאהבת ה' ויראתו ראויין הרברים למי שאמרו וקרא שמו ייטיב לב כי כשמו כן הוא כי ממנו יקנה האדם לב טוב וגם שם המהב"ר שחי' רמז בו ולרוב ענותנותו לא רצה להזכיר שמו בשער הספר מפורש ויען כי יש חילוקי דעות בן הקדמונים אם מחבר ספר מחויב לפרסם שמו בחבורו למען יאמר דבר בשם אומרו או לא ע"כ כתב את שמו ברמז אך כבר אמרו חז"ל במדרש על פסוק אם יסתיר איש במסתרים ואני לא אראנו אמר ר' בנימין בין לוי אם יטמן אדם את עצמו וישב ויעסוק בתורה אני מראה מעשיו לבריות כמו כן אם יטמן אדם א"ע ויעבור עבירה אני מראה מעשיו לבריות כן הדבר הזה אם המחבר הק' הזה הסתיר א"ע ולא כתב על שער הספר שמו רק ברמז אעפ"כ רובא דעלמא יודעים מבין מי יצאו דברי קודש האלה וזה כמו שנה באתי אל בית הרפוס של ירדינו הרב המדפיס מוהר"ר יעקב עהרנפרייז ג"י ראיתי כי הוא מדפיס שער ספר אחד ויקרא ג"כ בשם ייטיב לב בראותי זאת נמלא לבי שמחה וגיל כי זה כמה נפשי שוקקה להשיג הספר הזה ולהתענג בנועמו ואמרת אל המדפיס נא כאשר יוגמר זה הספר בדפוס תודיעני למען אקנהו מיד המוציאו לאור פעם שנית (כי אמרתי אשר הראשונים נמכרו ועל כן הדפיסו פעם שנית לזכות את הרבים) והשיב לי כי לא ידפיס רק השער כי כן קנו ממנו להדפיס אך השער ולא יותר. ואמרתי אולי נאבדו השערים מהספרים וע"כ הוכרחו להדפיסו שנית לעשות תרעא לדרתא. ואחרי כן לקחת את השער הזה הנדפס מחדש וקראתיו והנה איננו השער מספר ייטיב לב אשר חיבר הגאון הק' הידוע לי כי כדברים האלה חרותם על השער הזה בלשה הזה — ספר ייטיב לב על חמשה חומשי תורה אשר ינעתי בעניי ומצאתי ת"ל דברי תוכחה ואמרי נועם אנכי הצעיר באלפי מאיר בהרב ר' יעקב יחיאל פהקעטע ז"ל וזאת להמאיר לארץ בתורתו ויאמר ברוח נמוכה בענותנותו הרב גדלו לסוככה ואתה המעיין אל תביט אל מראהו כבוד והדר תעטרהו אחד מאלף מצאתי ברורו בענותנותו מזהיר ומבהיק לעינינו לא רב ולא אב"ד ומאס בכבוד ותהלה עוסק בתורה יום ולילה וידתית פסיד מצולה ה"ה הרב הה"ג החסיד מוהר"ר מאיר פהקעטע ג"י — אלה הם הדברים החרותם על השער החדש הזה.

ובקראי הדברים ראיתי כי השער הזה איננו שער לבוא אל מבוא הספר היקר הנ"ל רק הוא מבוא לספר אחר אשר מתברר גם הוא בשם הזה יכנהו כי גם הוא ייטיב לב האדם או בדברי תורה הנמשל ליון או בעת יקרא האדם בספר הזה יזכר להטיב לבו כיון וע"כ דרשתי מהמדפיס הנ"ל נוף הספר והשיב לי אשר גם הוא לא זכה לראות נוף הספר כי רק השער הדפיס איש אחד בבית הדפוס שלו אולי הספר נדפס בבית דפוס אחר או גם במדינה אחרת ולא היה כוונה הדפיס המחבר ר' מאיר את השער פה עיר לבוב מאיזה סיבה לא ידע שחרה. ומני אז עד היום לא זכינו לראות הספר ייטיב לב מבעה"מ המאיר לארץ העניו המואס בכבוד הזה שאלתי עליו ואין מניד לי ועתה ה' למדא עיני המכתב עתי היוצא בעיר סיגעט במדינת מרמאראש אשר באונגריין ונקרא בשם פאלקס בלאט מיום ג' פרשת לך נומר 12. וסיפר לנו חדשות אשר לא פללנו כי כן יעשה בישראל. במדינתנו ג"כ נמצאו אנשים אשר ישימו לבם לעלות על מדרם הכבוד ואין אתם לחם זו תורה ומעשה כזאת לא יעשו. וז"ל המ"ע הנ"ל הכותב בלשון המדובר והנני להעתיק דבריו לשפת קרשינו מלה במלה רק דברי חרופים אשר כותב על העניו הזה אשמיט ולא אעתיק אותם כי אין זה דרכנו לחרף שום אדם ואלה הם דבריו, בעיר הוסט לא רחוק מעיר סיגעט נמצא שמה איש אחד ושמו מאיר פהקעטע, מקדם ה' נקרא שווארץ ועתה שמו שם הכינוי שלו פהקעטע כי שווארץ הוא לשון אשכנזי ובלשון אונגריש הוא פהקעטע עושה מעשה וכו' מעשים אשר לא יעשו ומבקש כבוד יתר מהראוי וכו'. וזה בשנה העברה לקח הספר היקר ייטיב לב אשר חיבר רב אחר גאון וקדוש ישראל ולרוב ענותו הרבה לא חרת שמו על שער הספר רק בלשון הזה חרת על השער ספר ייטיב לב על חמשה חומשי תורה אשר חנן אלקים את עבדו תחת כי אהב את אבותיו ויבחר בזרעו אחריו הנה הוא נחבא אל הכלים רק נכלם וילט פניו באדרתו ויגלוש זה שמו לעולם. והמאיר לארץ הזה קנה מאת מ"ס הרבה ספרים ויסר מעליהם את השער אשר נדפס בפקודת המחבר שליט"א וידבק להם השער החדש אשר הדפיס פ"ק לבוב כנ"ל וישלחם לארץ אחרת למען ינחול עבורם הון וכבוד אשר לא לו יאתה לא ידענו מה היה לך מאיר כבר היה לעולם אשר שלח איש בליעל יד ויגנוב כתבי ידות מגדולי ישראל וידפיסם על שמו ואם כי נודע לקצת אנשים מביני מדע אשר לא לו הספר ההוא ולא עמל בו ולא גדלו אך יען כי הספר עור לא יצא לאור עולם ולכן לא הכל ידעו כי גנוב הוא אתו אשר ל"כ הספר הזה אשר עור לא חלפו שנים רבות מעת אשר נדפס מרשות המחבר שחי' והכי לא עלה על לבך אשר יודע הדבר ותנחול עוד קלון תחת כבוד. או אולי רמית לרדך בעקבות התנא ר' מאיר אשר סיבל תורתו מאחר אך הוא רק למד תורה מאחר ואתה לקחת בידך תורת אחרים צדיקים וקדושים הרפה מעשות כזאת שמע בקולי לך אר הרב המחבר הספר הזה והשב לו את העושק וזה הלאה השער החדש לא יפתח עוד והגאון המחבר יעבור על מדותיו וימחול לך ויהי לך לאוהב ולא לאויב והוא יכתוב בעצמו ובכבודו להמ"ע לנקות אותך מכל אשמה והי' בזה שלום אמן.